

faa Linier. Udvalget siger, at det er enigt om at gaa med til den af Folketinget foreslaaede Forøgelse af Statsbidraget, da „Udvalget nærer det Haab, at man ved fuldt at slutte sig til de af det andet Ting ønskede Summer, maa komme bort fra den nuværende lidet heldige Praksis, gennem Bevillinger paa de enkelte Finanslove at forandre de i de særlige Love givne Bestemmelser.“ Det er netop Hensigten med paa Forhaand at stille en større Sum til Ministerens Raadighed, idet man forud kan sige sig selv, at der vil komme berettigede Krav op om ny Foranstaltninger, som man ikke har kunnet tage Hensyn til i den nuværende Lov. Det er i Kraft heraf, at jeg tillader mig at anbefale dette Ændringsforslag under Nr. 5.

Der er endnu et Ændringsforslag, som det bliver min Pligt paa ærede Medforslagsstilleres og egne Vegne at sige et Par Ord om. Det er Ændringsforslaget Nr. 23, der i al sin Simpelhed gaar ud paa at ombytte Lovforslagets nuværende § 18 med Regeringens oprindelige Lovforslags § 20. Jeg vilde have været noget i Forlegenhed med, hvorledes jeg virkelig grundig skulde motivere dette Ændringsforslag, idet dets Ophav beklageligvis mangler mellem Forslagsstillerne til Ændringsforslaget, hvis ikke vor ærede Ordfører (Hage) under Omtalen af et andet Ændringsforslag allerede var kommen meget stærkt ind paa hele denne Sag. Han fastholdt de Udtalelser, han fremkom med under Sagens første Behandling, og som jeg ellers vilde have oplæst og henvist til, hvad jeg imidlertid nu ikke behøver. Jeg skal derfor særlig henholde mig til de Udtalelser, vi baade under første Behandling og nu i Dag have hørt fra den ærede Ordfører om, at § 18 i sin nuværende Skikkelse i Virkeligheden ganske forfejler sit Maal, og at det er beklageligt, at man i den Grad har omkalfatret den oprindelige § 20, men jeg henholder mig ikke alene til den ærede Ordfører, jeg henholder mig ogsaa til et andet æret sagskyndigt Medlem her i Salen, som under første Behandling var ret stærkt inde paa den samme Sag, og som har saa megen Praksis i denne Sag og et saadant Kendskab dertil, at jeg tror, at hans Ord maa veje noget, nemlig det ærede 4de Medlem for 7de Kreds (Rottbøll). Jeg indskrænker mig derfor i det væsentlige til at henholde mig til de Udtalelser, der fra sagskyndig Side ere fremkomne under første Behandling, og hvad vi i Dag have hørt af den ærede Ordfører under hans Omtale

af et Ændringsforslag til § 18. Jeg skal herom sige, at jeg vel subsidiært har sluttet mig til dette Ændringsforslag, men ikke kan undlade at bemærke, at det kun rammer en ringe Del af det, hvorpaa det tager Sigte. Det vil kun paa et enkelt Omraade hemme Misbrug af Paragraffen; men det vil paa ingen Maade frembringe det Gode, som det oprindelige Forslags § 20 sigtede til at opnaa. Der foreligger for mig fra anerkendte Konsulenter i Kvægavl meget omhyggelige Indberetninger om den Nytte, som Kvægopdrætterforeningerne have stiftet, og stærke Beklagelser over, at man nu i denne Lov sætter dem paa Døren. Hensigten med dette Ændringsforslag er derfor at holde Døren en Smule paa Klem, og jeg haaber, at den højtærede Minister ikke vil føle sig saa ansvarsbetyngt ved at modtage en Bevilling paa 10,000 Kr., at han af den Grund skulde modsætte sig det. Jeg tror, at det er et hensynsfuldt Forslag over for Kvægopdrætterforeningerne, som man har behandlet temmelig stedmoderlig, medens man tidligere satte dem højt. Som allerede nævnt, er Omslaget kommet temmelig brat. Ændringsforslaget er ikke blot hensynsfuldt over for Kvægopdrætterforeningerne, men jeg tror, det er ønskeligt, godt og rigtigt, at man ikke paa en Gang vender Bøtten om, men vedbliver at støtte dem. Jeg tillader mig at haabe paa den højtærede Ministers og det høje Tings Velvillie over for dette Forslag. Ændringsforslag Nr. 10 behøver jeg ikke at sige andet om, end at det er en Følge af Nr. 3.

Ahlefeldt-Laurvig: Som jeg udtalte ved 1ste Behandling af nærværende Forslag, imødeses det af Befolkningen med stor Glæde, og jeg tror ogsaa, det maa erkendes, som det er udtalt af den ærede Ordfører (Hage), at vi i Udvalget have været besjælede af Ønsket om ikke at lægge det nogen Hindring i Vejen. I det hele kan jeg sige, at jeg er i fuld Overensstemmelse med denne Tanke. Jeg har gjort alt, hvad jeg kunde, for ikke at lægge det Hindringer i Vejen. Jeg er ved denne Lejlighed her paa de allerfleste Punkter uenig med det ærede 1ste Medlem for 8de Kreds (Breinholt), medens jeg næsten paa alle Punkter er saa enig med de ærede Medlemmer af Venstre, at jeg næsten kunde have været deres Ordfører — jeg er det dog ikke —, thi vi have næsten i enhver Henseende været enige, men de ærede Medlemmer af Venstre have ogsaa i fortrinlig Grad været konservative. Jeg